

Eindstand

No.	PNo.	Naam	Score	WP	SB	PS	rat.	TPR	W-We
1.	1	Berg, H. van den	5.0	22.5	18.00	18.0	2244	2273	+0.24
	14	Becic, S.	5.0	19.5	15.00	17.0	2051	2138	+0.64
	17	Vilder, H. de	5.0	22.0	17.00	17.5	2032	2324	+1.56
4.	2	Timman, A.P.	4.5	23.0	16.50	16.5	2194	2149	-0.18
	4	Duchéne, R.	4.5	22.0	15.75	15.0	2147	2192	+0.29
	7	Veld, D.L. in 't	4.5	22.0	14.75	18.5	2135	2222	+0.57
	9	Dam, N. van	4.5	21.5	14.75	14.5	2110	2106	+0.04
	12	Vegt, C. v/d	4.5	21.0	15.25	15.5	2073	2091	+0.12
	18	Schipper, P.	4.5	19.5	14.25	14.0	2007	2112	+0.68
	23	Loenen, D.A. van	4.5	19.5	14.25	14.5	1992	2106	+0.70
	35	Buyten, A.	4.5	24.0	17.50	18.0	1905	2238	+2.14
12.	11	Bödicker, R.	4.0	23.5	14.50	17.0	2080	2058	-0.12
	13	Schegget, B. ter	4.0	22.5	15.50	15.5	2061	2052	+0.01
	22	Burggraaf, J.T.	4.0	20.5	11.75	16.0	1994	1989	+0.05
	25	Becic, Z.	4.0	19.0	9.50	14.0	1983	2023	+0.44
	27	Piet, J.J.N.	4.0	21.0	12.50	13.5	1968	2072	+0.89
	29	Bogaard, M.	4.0	15.5	10.00	11.0	1955	1969	+0.24
	31	Bergh, B.G. van den	4.0	20.0	11.25	13.0	1950	2017	+0.53
	34	Ramer, M.	4.0	17.0	11.00	13.0	1911	1991	+0.70
	37	Wijgers, B.	4.0	17.5	9.75	14.0	1891	2027	+1.03
	39	Oldenhuis, L.	4.0	15.0	9.00	12.0	1883	1873	+0.06
22.	5	Haast, M.J.A.	3.5	18.5	9.75	12.5	2141	1933	-1.41
	6	Straat, E.J.	3.5	20.5	11.25	13.5	2135	1967	-0.95
	8	Hoffman, R.	3.5	19.0	9.75	13.0	2116	1934	-1.21
	10	Gorter, Y.	3.5	21.0	11.25	12.0	2085	1960	-0.70
	15	Goes, Th.J.	3.5	20.5	13.25	13.0	2042	2004	-0.14
	16	Bruijn, A. de	3.5	18.0	8.75	13.5	2040	1892	-0.76
	21	Sula, A.	3.5	20.0	11.25	12.5	1995	1948	-0.25
	28	Eijk, D. van der	3.5	20.5	10.25	13.0	1967	2021	+0.55
	33	Greeuw, S.	3.5	23.0	12.00	16.0	1926	2077	+1.30
	40	Krishnasing, A.	3.5	17.0	7.75	11.5	1877	1805	-0.37
	43	Pijloo, J.T.	3.5	18.5	9.75	13.0	1840	1941	+0.71
	47	Rijkom, E.P. van	3.5	21.5	11.00	15.0	1793	1971	+1.23
34.	3	Wismayer, C.	3.0	17.5	7.50	9.5	2174	1873	-1.74
	19	Belhach, B.	3.0	20.0	8.00	13.0	2005	1881	-0.67

26	Freytas, P.L. de	3.0	19.5	7.50	13.0	1968	1799	-1.21
30	Veldhuis, G.F.M.	3.0	18.0	7.50	9.5	1951	1782	-1.00
32	Sternau, A.	3.0	20.5	9.00	13.5	1932	1987	+0.41
36	Weijers, T.	3.0	18.5	7.75	12.0	1898	1820	-0.44
38	Ashyraliyev, M.	3.0	18.0	6.50	11.0	1884	1778	-0.70
41	Huc, R.	3.0	17.5	7.25	10.5	1875	1870	+0.00
42	Ruhe, P.	3.0	16.5	7.25	8.5	1844	1678	-1.00
44	Stins, J.	3.0	20.5	8.50	13.0	1830	1989	+0.95
46	Boer, H. de	3.0	20.0	5.75	15.0	1808	1853	+0.25
49	Baars, G.	3.0	19.0	6.00	9.0	1774	1841	+0.39
50	Slagter, R.	3.0	19.5	7.50	9.0	1774	1887	+0.64
53	Schoorl, A.E.J.	3.0	14.5	6.00	8.0	1761	1665	-0.65
56	Meijer, M.	3.0	17.0	6.50	9.0	1756	1766	+0.11
58	Ruiter, P.S.	3.0	18.0	7.00	11.0	1749	1889	+1.05
59	Tigelaar, S.P.	3.0	17.0	6.25	8.5	1738	1775	+0.24
51.	24 Mc Millan, H.	2.5	17.0	6.50	9.5	1987	1707	-1.77
45	Sonderen, P. van	2.5	18.0	5.25	10.0	1819	1791	-0.21
48	Preeker, L.	2.5	17.5	5.25	8.5	1780	1782	-0.16
51	Dinteren, A. van	2.5	19.0	5.75	9.5	1773	1828	+0.21
52	Oudejans, M.	2.5	19.5	8.00	10.0	1761	1925	+0.94
54	Dongen, J. van	2.5	18.5	5.25	8.5	1760	1697	-0.53
55	Groen in 't Wout, P.E.	2.5	17.5	4.75	8.5	1756	1796	+0.09
57	Zonjee, W.J.M.	2.5	17.0	3.75	8.5	1754	1671	-0.50
60	Bach, A.	2.5	19.0	9.75	9.5	1733	1892	+0.66
62	Hamburg, J.N.	2.5	15.0	4.75	6.5	1716	1565	-0.96
63	Breukelaar, B.	2.5	20.5	8.00	10.5	1709	1844	+0.77
64	Ruhwandl, F.E.C.	2.5	16.5	5.50	7.0	1694	1780	+0.46
65	Kuyper, H.J.	2.5	16.5	5.25	7.5	1692	1700	-0.08
67	Lasschuit, A.	2.5	14.0	2.75	7.5	1661	1628	-0.24
68	Pompert, E.	2.5	15.5	5.50	8.5	1655	1739	+0.42
71	Huter, G.H.A.R.	2.5	16.0	6.00	7.0	1613	1670	+0.29
80	Kuipers, N.F.	2.5	13.5	5.00	6.0	1507	1636	+0.89
83	Veelen, J. van	2.5	15.5	6.00	8.5	1384	1654	+1.72
69.	61 Hagen, T.J.	2.0	16.5	3.75	7.0	1723	1656	-0.54
66	Werf, P. van der	2.0	14.5	3.00	6.0	1673	1524	-1.13
69	Dreu, D. de	2.0	20.5	4.50	9.0	1633	1694	+0.33
70	Oranje, F.G.	2.0	14.0	2.00	5.0	1632	1534	-0.85
72	Jansen, E.	2.0	15.0	2.75	4.0	1612	1403	-1.37
73	Ferrier, Y.	2.0	14.0	3.50	5.5	1607	1472	-0.88
74	Tambach, N.R.	2.0	15.0	3.25	5.5	1606	1498	-0.72
75	Heideman, M.	2.0	20.0	7.00	9.5	1597	1726	+0.64
84	Schenau, J. van	2.0	13.5	2.50	5.0	1334	1400	+0.20
85	Pijloo, M.	2.0	14.0	3.50	6.0	1168	1369	+0.95
88	Pijloo, F.	2.0	13.5	2.25	7.0	1020	1048	+0.06
80.	76 Dokter, M.	1.5	11.0	1.75	5.0	1586	1302	-1.73
77	Jansen, H.	1.5	15.5	2.00	5.5	1555	1491	-0.51
78	Rombaut, R.	1.5	14.5	3.00	5.5	1543	1532	-0.12

79	Looman, H.A.	1.5	13.5	1.25	3.5	1520	1336	-0.88
81	Mohamedjoesoef, R.	1.5	17.5	3.25	6.5	1450	1505	+0.22
85.	20 Smaling, E.M.A.	1.0	20.0	11.25	6.0	1995	2427	+0.14
82	Tanja, J.	1.0	14.5	2.00	3.5	1448	1355	-0.38
86	Guttarolo, G.	1.0	12.5	1.25	4.0	1138	1122	-0.05
88.	87 Schram, F.	0.5	11.0	0.25	1.5	1093	686	-0.64

Toernooien

Schaken is verslavend. Je speelt op je club, je speelt tegen andere clubs. Je speelt in café de Laurierboom. Maar genoeg is het niet. Er staat een toernooi op de agenda. Waar? Geeft niet, erheen! Arno Bezemer ging naar Vlissingen met twee jongens van half zijn leeftijd onder de arm, Paul Schipper zocht het nog verder. Hij reisde met zijn eigen Straffe Hendriksen naar Gent en Eddy Leuw zoekt het traditiegetrouw in Drenthe. En dan hebben we ook nog ons eigen toernooi. Spelen op toernooien is bijzonder, een week of een weekeind sluit je je af voor de rest van de wereld en er bestaat alleen nog maar schaken. Mij is dat even te machtig. Ik sla dit jaar maar eens beleemaal over. Maar ik ben blij dat de leden van Caïssa zich wél in de toernooiturbulentie willen storten. We doen er verslag van.

Schaakgeluk

Hans de Vilder

Ik doe al zo'n vijf jaar niets serieus meer aan schaakstudie. Openingen houd ik niet meer bij. Wel vlugger ik nog regelmatig in de kroeg en thuis op internet. Maar als ik vroeger in een vluggertje een openingsprobleem ervoer, keek ik het onmiddellijk na. Een sprankelend schaakgeheugen heb ik nooit gehad. Dit compenseerde ik met regelmatig voorbereiden en nakijken en regelmatig spelen. Kortom, het nodige is weggesijpeld, ik sta niet meer paraat. En dan komt weer het jaarlijkse Eigenbroodtoernooi, snel nog even nakijken of mijn variant in de Najdorf nog speelbaar is. Hmmm, lijkt van niet! Valt er nog wat de bedenken? Ja! Oké, ik ben er klaar voor.

De bekende onbehaaglijke gevoelens in de onderbuik vlak voor de eerste ronde daadwerkelijk begint nog wat versterkt door extra twijfels. Kan ik het nog wel? Kost het rekenen me niet nóg meer tijd dan vroeger het geval was? Treedt de echte degeneratie in?

Affijn, dat viel reuze mee, na wat prettige voorronden en een keihard gevecht in de derde ronde tegen de favoriet, kon ik op de laatste dg voor de grote prijzen spelen. Daar kun je mee aankomen

bij je vriendin. Ik herinner me een discussie met Paul Schipper waarin ik opperde dat het hebben van een vriendin juist slecht is voor het schaken. Dat zou enkel je prestatiewil ondermijnen. Dat neem ik terug, Paul! Hoewel wel gezegd moet worden dat het om een vriendin gaat die echt komt kijken, dat scheelt Paul.

Hier volgt mijn laatste partij tegen Rob Bödicker.

Rob Bödicker - Hans de Vilder

Amsterdam, 2006

1. d4 Nf6 2. c4 c5 3. d5 e6 4. Nc3 exd5 5. cxd5 d6

6. e4 g6 7. h3 Bg7 8. Bg5 Een niet al te bekende variant van de Benoni. Een jaar of zes geleden speelde Rob dit ook al tegen me. Hoe ging dat ook alweer? Ik dacht lang na over de vraag of ik wel h6 wilde doen. Later speelde ik iets met b6 en La6. Ik hield het moeizaam remise. Dat moet nu anders.

8. .. h6 9. Be3 0-0 10. Bd3 Re8 11. Nge2 Nieuw. Rob vertelde me dat hij liever 11. Pf3 wilde spelen, maar dan zou 11. .. Pxe4 12. Pxe4 f5 komen. Dit had ik niet gedaan, zeker niet omdat 13. Pg3 f4 14. Lxg6 linke soep is.

11. .. Bd7 12. a4 Na6 13. Ng3 Nc7 14. 0-0 a6 15. a5 Bb5 Zwart is redelijk uit de opening gekomen, fase 2 begint.

16. Na4 Bxa4? Al direct slecht. Eerst 16. .. Pfd7,

dan is alles compleet in orde: controle over b5 én e5.

17. **Qxa4 Qd7** Een enigszins disharmonieuze zet om het ideaal van controle over b5 én e5 terug te krijgen.

18. **Bf4** zie diagram

Een lastig zetje dat mijn geforceerde opzet stoort. Gelukkig heb ik nu een tactische oplossing.

18. .. **Qxa4** 19. **Rxa4 Nb5** 20. **Ra2 c4** 21. **Bxc4** (met remiseaanbod) Op Lc2 kan ik het ideaal bereiken met 21. .. **Pfd7**. **Nxe4** 22. **Bxb5 axb5** 23.

Nxe4 Rxe4 24. **Bxd6 Rd4** Tja, tijdens en na de partij was ik zeer in mijn nopjes over deze lang voorziene afwikkeling. Maar Fritz komt straks met een onthutsend antwoord.

25. **b4 Rxd5** 26. **Bc5 Bd4** Sterk dacht ik, ik ga voor de winst. Deze zet is de pointe 24. .. Td4 i.p.v. 24. .. Td8. Wit kan mijn loper niet pennen met zijn torens vanwege Lxf2†. Fritz' oplossing is simpel: 27. Td2! Tad8 28. Tfc1! Lxc5? 29. Txd5 Txd5 30. Tc5 en wit wint! Rob bezorgde me verder geen problemen meer, ondanks mijn lange denken en mijn gebrek aan tijd.

27. **Rc1 Bxc5** 28. **bx c5 Rc8** 29. **Rac2 Rc6** 30. **f3 Kf8** 31. **Kf2 Ke7** 32. **Re1† Kd7** 33. **Rce2 Re6** 34. **Rxe6 fxe6** 35. **Rc1 Kc6** 36. **Re1 Kd7** 37. **Rc1 Kc6** 38. **Re1 e5** 39. **Ra1 Kxc5** 40. **a6 bxa6** 41. **Rxa6 Rd6** 42. **Ra8 b4** 43. **Rb8 Kc4** 44. **Ke3 Rd5** 45. **Ke4 Rc5** 46. **Ke3 Kc3** 0-1.

Na de partij met Fritz bekeken te hebben houd ik er minder goede gevoelens aan over. Hoe vertrouwd! Zo, dan ga ik nu maar weer verder met mijn queeste naar het antwoord op de vraag in hoeverre het moderne wetenschappelijke wereldbeeld (oftewel dat we een zak vol moleculen zijn met wat bedrading) rationeel betwifelbaar is. En dat is een héél lange schaakpartij!

Een paard op e4: te mooi om naar g3 te spelen

Peter van der Werf

Op de zaterdagavond, na drie teleurstellende partijen, vroeg Leo 'en schrijf je nog een stukje voor CaïssaNieuws?'. Dat was op dat moment niet het eerste waar ik aan dacht. De vrijdagavondpartij verliezen, is natuurlijk niet leuk, maar is ook niet geheel onverwacht. Dan moet je er in de tweede partij natuurlijk wel voor gaan, dat was op zaterdagochtend tegen de jeugdige Midou Pijloo. In de opening won ik een pion en ik had er een zet later een stuk aan toe kunnen voegen, als ik niet *a tempo* een tussenschaakje had gegeven. De pluspion raakte ik weer kwijt, later won ik hem weer terug en uiteindelijk verzandde het eindspel

in remise.

Toen kwam de middagpartij tegen André van Dinteren.

Peter van der Werf – André van Dinteren

Eijgenbroodtoernooi (4)
28-10-2006

1. **e4 e6** 2. **d4 d5** 3. **Pc3 Pf6** 4. **Lg5 dxe4** 5. **Pxe4 Le7** 6. **Lxf6 gxf6**

Een scherpe voortzetting, ik dacht dat dit zinvoller was als wit met het Paard op f6 neemt, omdat dan de Loper met tempowinst wordt verjaagd, maar misschien kan het in dit geval ook wel.

7. **Pf3 b6** 8. **Lb5† c6** Even de zwarte Damevleugel irriteren.

9. **Lc4 Lb7** 10. **De2 Pd7** 11. **0-0-0 Dc7** 12. **Kb1 0-0-0** 13. **The1 Kb8** 14. **De3**

De zwarte Damevleugel ziet er een beetje kwetsbaar uit, die ga ik maar even testen.

14. .. h5 15. h4 Lf8 16. g3 Een wachtzetje, als zwart Tg8 speelt moet ik die zet toch doen, want het paard op e4 staat daar veel te mooi om het naar g3 te spelen.

16. .. Lh6 17. Dc3 Thg8 18. Db3 Tg4 19. Pc3 c5?

De verleiding van het paard op f3 was blijkbaar te groot, beter was 19. .. f5 **20. Pb5** en zwart zit meteen in de problemen.

diagram

20. .. Dc8 Op 20. .. Dc6 volgt 21. d5

21. Pd6 Dc6 22. Pxb7

Ik dacht dat 22. Pxf7 niet ging vanwege 22. .. Dxf3 23. Dxf3 Lxf3, maar er blijft geen wit stuk hangen en wit houdt er uiteindelijk een pion aan over. Nog sterker is 23. Pxd8 met kwaliteitwinst.

22. .. Dxb7 23. dxc5 Tc8 Win ik toch nog een pion. **24. cxb6 Pxb6 25. Le2 Te4 26. Pd4 Dd5?** Kost nog een pion.

27. Dxd5 Pxd5 28. Lxh5 Txe1 29. Txe1 Tc7

30. c3 Tb7 31. Pb3 Tc7 32. Lf3 Pb6 33. Td1

Kc8 34. Kc2 Pc4 35. Td3? Beter is 35. Le2 en het lastige paard kan worden afgeruild.

35. .. Pe5 36. Pd4 Td7

Hij heeft liever de kleine kwaliteit

37. Td1 Pc4? En hij verzuimt vervolgens hem te nemen. We zitten inmiddels diep in de eerste tijdnoodd fase en de aandacht wordt verdeeld tussen het bord en de klok.

38. Pb3 Tc7 39. Le2 e5 40. Lxc4 Txc4 De

tijdnoodd fase wonderwel met behoud van mijn voordeel overleefd. Nu heb ik weer een kwartier om te bedenken hoe ik mijn h-pion naar de overkant breng.

41. Td6 Lg7 42. Kd3 Tg4 43. Tc6 Kb7 44. Tc4 Tg6 Dit schiet nog niet echt op. Beter was wellicht 44. Pa5† Kb8 45. Pc4 met de dreiging Pd6 gevolgd door Tc8.

45. Pc5† Kb6 46. Pe4 f5 47. Pg5 Td6† 48. Ke2 f6 49. Pf3 a5 50. Tc8 Kb5?

Nu kan de h-pion eindelijk oprukken dat is maar goed ook want de tijd begint alweer te dringen.

51. Tc7 Lh6 52. Th7 Lc1 53. h5! Kc4 54. h6 Lxb2? Ook nu kan hij daar niet nemen.

55. Tc7† Kd5 56. h7 Td8 57. Td7†! en de h-pion promoveert.

Dit zou een fraai slot van de partij zijn geweest, maar helaas zaten we alweer in de tijdnoodd fase, daarin blunderde ik de Dame weer weg en verloor alsnog de partij. Dat was flink balen. En ik had maar anderhalf uur om de batterij weer op te laden voor de avondpartij, iets waar ik niet echt naar uit zag.

Ik begon de vierde ronde dan ook met het verprutsen van de opening, waarna ik nog een tijdlang moest keepen tegen een tegenstander die vermoedelijk minder sterk was. Uiteindelijk kon ik nog wat complicaties in de stelling vlechten. De deugdelijkheid daarvan heb ik nog maar niet door Fritz laten testen, maar het leverde in elk geval tegenspel op. Uiteindelijk werd het remise al had ik een klein voordeeltje in het eindspel wellicht wat verder uit kunnen melken.

De zondag leverde de eerste winstpartij op en in de laatste ronde mocht ik het opnemen tegen Geert Veldhuis, die een aktievere stelling vakkundig naar winst wist te voeren. Zo bleef ik steken op 2 punten, wel wat magertjes.

Nog altijd: tussen servet en tafellaken

Menno Meijer

Vlak voor aanvang van het Eijgenbroodtoernooi vroeg Leo mij een verslag voor het CaïssaNieuws te schrijven. Ik stemde toe onder voorwaarde dat ik

niet *de reporter* hoefde uit te hangen. Sinds mijn rentree in de schaakarena –ik speel nu het tweede seizoen voor VAS- schep ik er een genoeg in om zo diep mogelijk in mijn eigen stelling te duiken en zoveel mogelijk te zien, daar waar ik vroeger nog wel eens rondliep, andere partijen bekeek en in tijdnood kwam. Voor diegenen die mij niet kennen: ik speelde 11 jaar voor Caïssa (eerste partij Meijer-de Kruiff, 13 oktober 1992 (40, 1/2-1/2)), was een jaar *non-playing captain* van het eerste en twee keer zomerkampioen. Maar dat laatste telt niet, want dat begint met het omdraaien van de lijst.

Het Zwitsers indelingssysteem was weer ongenadig: vrijdagavond zwart tegen Rob Bödicker. Terwijl ik achter het bord zat herhaalden zich twee gedachten in mijn hoofd. Een: ‘En tegen dit kanon zat ik nu Ben Oni te spelen¹ –*maar dan met zwart!* Twee: Ik ben niet jouw leerjongen!² Nou dat was ik dus wel. Ik had de variant een beetje voorbereid en besloten om op de 12^e zet af te wijken door niet 12..Lf6 – waarna je ook zeer moeilijke stellingen te spelen krijgt- maar 12..Db6 te spelen. Ik kende vaag de partij De Boer-Faase 1994 uit Watsons boek over de Benoni,³ waarin dit speelbaar bleek. In die partij was a4 a6 achterwege gelaten en in deze niet. Dat maakt uit tegen een 2200-speler.

Na 20 zetten stond het zo:

Rob Bödicker - Menno Meijer

Eijgenbroodtoernooi 2006 (1)

Zie hoe de opstoot a4-a5, gevolgd door Pa4-b6 de zwarte stelling parten speelt. Hoezeer ik ook kracht

probeerde te putten uit Norwoods wijsheid –*in the Ben Oni a white knight on b6 is not the end of the world!*⁴ – het hielp niet. Dat rotpaard domineerde de zwarte dame tot de 43ste zet, toen het in hogere zin allang uit was.

Avni Sula - Menno Meijer

Eijgenbroodtoernooi 2006 (4)

Wit heeft zich met 16. h4, 17. Th3 en 18. e3 losgewurmd en staat op het punt zijn looper naar e2 te ontwikkelen. Ik beschouwde dit als *critical moment*: óf zwart slaat op f3 en verminkt wits pionnenstructuur óf hij doet dit niet en zwarts voordeel vervliegt. Echter, door mijn fixatie op de witte koningsvleugel mis ik een concreet plan aan de andere kant van het bord: 18. .. Tf6! 19. Le2 Pb4! (Chris van der Vegt) 20 a3? Pa2†! 21. Kd2 Tb6 en pion b2 is niet meer te dekken. 19. a3 Pa5 20. Te1 Tb6! dreiging 21. .. Pb3† 22. Kd1 Pa1! en 23. .. Txb2 is ook niet fijn. Het enige is met 20. Kd2 de aanval op de a-pion te negeren en na 20. .. Pxa2 21. Ta1 Pb4 22. Txa7 Tb6 de toren naar a4 of a1 terug te trekken (zoniet dan 23. ..Pc6 24 Ta2 Lb1 en b2 valt) en na 23...Pc6 pion b2 weer met 24. Kc1 te dekken. Maar ook dan heeft zwart een enorm overzicht op de damevleugel. Nu gebeurde waar Avni zo berucht om is: hij worstelde zich inderdaad los, nam het initiatief over en won alsof hij nergens slechter had gestaan.

Tussendoor won ik, uiteraard *in moordende stijl*, mijn partijen tegen de mindere goden. Ziehier de slotstelling in de partij Meijer-Justin van Ingen Schenau,

derde ronde.

Merk op hoe zielig het restant van zwarts leger in twee groepjes van vier uiteen is geslagen.

In de slotronde werd ik ingedeeld tegen Theo Weijers, de enige enigszins gelijkwaardig in te schatten tegenstander uit mijn toernooi. Dat is wel jammer aan de combinatie van het Zwitserse systeem met de teruglopende bezoekersaantallen: je speelt weinig evenwichtige partijen tegen spelers van jouw sterkte. Als je wint is de kans groot dat je de volgende ronde geslacht wordt, als je verliest kun je in de volgende ronde je gram halen door je nieuwe tegenstander van het bord te schoppen.

Theo Weijers - Menno Meijer

Eijgenbroodtoernooi 2006 (6).

1. e4 c5 2. c3 d5 Vroeger speelde ik hier Pf6. Tot ik Gertjan de Boer naar de stelling vroeg. Antwoord, met het karakteristieke hoge stemgeluid: *'Geen gezeik met die e-pion! Weg met die rommel!'* Zoiets maakt indruk. 3. ed Dxd5 4. d4 Pf6 5. Pf3 cd 6. cd Lg4 7. Le2 e6 8. h3 Lh5 9. 0-0 Le7 10. Pc3 Dd8 11. Db3! Typische irritante zet van de isolanispeler. Zwart is het hele middenspel in de problemen.

11. .. b6 12. Lb5† Pbd7. Theo suggereerde na afloop .. Kf8!? Niet zo slecht misschien. Zwart komt op de een of andere manier wel tot een kunstmatige rokade Lg6, h6, Kg8-h7, en als wit te vroeg g4 speelt countert zwart met .. h5 en de toren staat prima op de h-lijn.

13. Pe5 0-0?! Zwart denkt de veiligheid in te rokeren,

maar in werkelijkheid kost dit een stuk. Met 14. g4 Lg6 15. Lg6 g5 jaagt wit eenvoudig een verdediger van Pd7 weg. 15. .. Pxe5 helpt niet want wit slaat tussendoor 16. gf en na 16. .. Pf3† 17. Kh1 Lxf6 Dd1 heeft zwart slechts 2 pionnen en geen schijn van een koningsaanval voor zijn paard. Theo is er niet gerust op en speelt

14. Pc6. Ook sterk, zwart moet vele zetten lange heel nauwkeurig spelen.

14. .. De8 15. Lf4 a6 16. Ld3 Kh8. Zwart heeft nauwelijks zetten tot zijn beschikking. Op .. b5 volgt a4 en ik verlies op de damevleugel, het paard bindt de dame aan de looper op e7, en de looper op d3 bindt de toren aan a6. Kh8 maakt ruimte voor Tg8 en Lf8 om vervolgens g5-g4 te kunnen spelen - je moet toch iets bedenken, ook al sta je slecht.

17. Pxe7 Dxe7 18. Tfe1 Tfc8. Niet naar d8 om dat veld vrij te laten voor de dame, en na x.Td1 y. d5 b6 gedekt te houden en Pc5 bij de hand te hebben.

19. a4 Dd8 20. g4 Lg6 21. Lxg6 hg 22. Tad1 Tc6?!

Met het idee om na 23. d5 alsnog Pc5 te spelen. Maar dat kan helemaal niet, want na 24. dc Pb3 25. Td8† Txd8 26. c7 Tc8 27. Td1 heeft wit niets tegen de dreiging Td8! Gelukkig heeft zwart na het inderdaad gespeelde d5 de komende 6 (!) zetten tot zijn beschikking, anders was het uit.

23. d5! ed 24. Pxd5 Df8! 25. Pe7 Pc5 26. Df3 Te6 27. Txe6 Pxe6 28. Ld6 De8 29. La3 Td8. Hier bood ik remise aan. Bij weigering had ik hard door-gespeeld. Na 30. Txd8 Dxd8 31. Db7 Dd1† 32. Kg2 Da4 33. Db6 Pf4† is het ineens zwart die winstkansen heeft: wit moet continu uitkijken dat hij niet met De4-g2 matgezet wordt! 32 Kh2 is beter, maar

ook dan verzeilt hij na Df4† 33. Kg1 De4 in soortgelijke stellingen. Zwart kan wits matdreiging x. Dd8† Kh7 y. g5 met aanval op Pf6 negeren omdat hij met y. ..Pf4 eerder is.

Theo gebruikte zijn resterende tijd om over deze verwickelingen na te denken, maar nam de remise uiteindelijk aan. Het lastige van een dergelijk remise-aanbod is dat het moeilijk te accepteren is dat je niet meer overwegend staat en de stellingen waar het om draait, nét achter je beoordelingshorizont liggen.

½-½.

Het wordt tijd dat ik het servet ontgroeï. Volgend jaar weer een kans om de lokale haaien te slachten...

1 J.H.Donner, *De Koning. Schaakstukken*, p.116. Bert Bakker 1987. Lees vooral de drie alinea's die Donner aan de Ben Oni en de persoon Velimirovič weidt nog eens na. Van begin tot eind vol fantastische en klassiek geworden uitspraken zoals '...een volkomen incorrect, ja, belachelijk stukoffer' en 'Bij de derde heb ik serieus een zet als 3. e3 overwogen. Maar kan men zich zo verlagen? Zozeer het zuivere weten opofferen aan de eisen van de praxis? Nee, nee, één ding mag de schaakspeler nooit verliezen: de objectiviteit, oftewel wat hetzelfde is, het zelfrespect.'

² Zie Rowsons *Chess for zebras*, Gambit 2005, *The Noble Apprentice*, p. 58-63, waarin Rowson de schaker oproept zich niet te laten intimideren door de tegenstander en te vechten voor wat hij waard is.

³ John Watson. Gambit 2001.

⁴ The Modern Benoni. David Norwood. Cadogan 1994.

Uitslag van de Micha Leuw Kroongroep

1. Karel v.d. Weide	2468	5	4
2. Enrico Vroombout	2112	5	3½
3. Sybolt de Boer	2334	5	2½
4. Maarten van Maanen	2294	5	2½
5. Xander Wemmers	2393	5	2
6. Arno Bezemer	2328	5	½

Impressies van een debutant

Micha Leuw Memorial 2006

Enrico Vroombout

Het was vrijdagavond half zeven op 27 oktober 2006. Ik fietste in het donker door Amsterdam-Oost naar de Voormalige Stadstimmertuinen. Daar zou even later het Eijgenbroodtoernooi en de Micha Leuw Memorial beginnen. Vorig jaar won ik verrassend het Eijgenbroodtoernooi, dus dit jaar mocht ik meespelen in de invitatiezeskamp: de Micha Leuw Memorial. Hartstikke leuk natuurlijk, maar veel sportief succes mijnerzijds verwachtte ik er niet van. Met mijn rating ELO 2145 was ik verreweg de zwakste schaker in het zeskoppige gezelschap. Mijn opponenten in de invitatiezeskamp waren IGM Karel van der Weide (ELO 2474), FM Xander Wemmers (ELO 2393), FM Sybolt de Boer (ELO 2353), FM Arno Bezemer (ELO 2320) en Martijn van Maanen (ELO 2294).

Zulke hoge ratings en zulke sterke schakers. Wat kan ik daartegen? Tijdens de korte fietstocht had ik hetzelfde gevoel wat Lodewijk de Zestiende moet hebben gehad toen hij naar het schavot werd gebracht om onthoofd te worden. Wordt het 0 uit 5? Of gaat het meevallen? Leo Oomens vroeg me bij binnenkomst of ik iets wilde schrijven voor CaïssaNieuws over mijn impressies als debutant. Welnu, bij deze dan. Al is het stukje wat het uiteindelijk geworden is, anders dan wat ik me er destijds bij had voorgesteld. Tja, wat had ik eigenlijk verwacht? Eigenlijk had ik verwacht dat ik partijen zou spelen die tijdens de partij spannender zouden ogen dan erna. Dat ik ronde na ronde tegen de bierkaai zou moeten vechten. Dat ik sloten met energie zou gaan verspillen om uiteindelijk door één of ander lullig trucje ronde na ronde beteuterd met een nederlaag huiswaarts te moeten keren.

Maar het liep allemaal heel anders. In de eerste ronde was het al meteen raak! Martijn van Maanen

werd aan de zegekar gebonden, na een hard duel. Het duel zat vol (kleine) fouten van beide kanten, maar de laatste fout maakte hij. *“Gelukkig, dat wordt dus geen afstraffing”*, dacht ik op de fiets huiswaarts. De tweede ronde was een bikkelhard gevecht. FM Xander Wemmers overspeelde mij volkomen en bereikte een gewonnen stelling. Toch ontsnapte ik in de tijdnoodfase naar een eindspel met slechts een pion minder. Na enige mindere zetten van zijn kant, behaalde ik zelfs een halfje. *“Niet slecht”*, dacht ik na die tweede ronde. De derde ronde leverde een nederlaag op tegen IGM Karel van der Weide. Tijdens de partij dacht ik dat volkomen weggeschoven was in het middenspel. Maar daar was Karel het beslist niet mee eens. Er was zelfs een moment waarop hij remise had moeten forceren. Als ik maar de juiste zet had gedaan. Uiteindelijk verloor ik terecht in het eindspel. *“Verloren, zoals verwacht”* dacht ik op fiets huiswaarts.

En toen kwam de zondag, die magistrale slotdag. In de ochtendronde stond de partij tegen Sybolt de Boer op het programma. Sybolt is een clubgenoot van mij bij VAS. De donderdag voor het MLM hebben we op de club nog zitten vluggeren tegen elkaar. We kennen elkaar goed en weten van elkaar wat we spelen, welk type stelling we graag op het bord willen hebben en welk type stelling we juist niet graag op het bord willen hebben. In onze onderlinge duels heb ik bijna altijd verloren. Eén keertje heb ik in de interne competitie bij VAS van hem gewonnen. Sybolt is regerend Amsterdams kampioen en speelt binnenkort de halve finales van het Nederlandse Kampioenschap.

E. Vroombout (2145) - S. de Boer (2353)

29.10.2006

Micha Leuw Memorial Amsterdam (4)

1. e4 c5 2. Pf3 e6 3. d4 cxd4 4. Pxd4 a6 5. Ld3 Pf6 6. De2 d6 7. 0-0 Le7 8. a4 0-0 9. Pc3 b6 10. f4 Lb7 11. g4 Een zet op buigen of barsten. Wit verbrandt alle schepen achter zich. Zijn lot zal verbonden zijn met het lot van deze g-pion.
11. .. Te8 12. g5 Pfd7 13. Dg4 Lf8 14. Tf3 g6 15. Th3 Lg7 16. Le3 e5 17. Pde2 exf4 18. Pxf4 Pe5 19. Dh4 h6 20. Pfd5 Pbd7 21. Tf1 h5 22. Le2 Tc8
 diagram

Wit heeft een prettige aanvalsstelling opgebouwd, terwijl zwart zich bekwaam heeft verdedigd. Maar nu breekt het uur van de waarheid aan. Hoe moet wit verder? Offeren op h5 of toch zoals in de partij?

23. Pf6† Na deze zet blijkt wit winnend voordeel te hebben. Maar waar heeft zwart het dan eigenlijk fout gedaan?

23. .. Pxf6 Ook de andere zet is verliezend. In de analyse dachten we dat **23. .. Lxf6** beter zou zijn voor zwart. Maar Fritz9 is het er niet mee eens. Voer voor nadere studie lijkt me.

24. gxh6 Txc3? Sybolt misrekenet zich. Hij dacht te kunnen counteren, maar

25. bxc3 Pg4 26. Lxg4 Txe4

diagram

Dat moest het dus zijn. De toren dreigt op g4 te slaan met damewinst. Maar er volgde:

27. fxg7! De8 In plaats van opgeven. Na het geplande 27. .. Txc4† 28. Dxc4 hxc4 29. Th8† gaat de zwarte dame verloren. Het dappere g-pionnetje heeft het laatste woord! Sybolt speelde nu nog enkele zetten, maar had net zo goed op kunnen geven.

28. Lf4 Dc6 29. Lf3 Dc5† 30. Df2 Df5 31. Lxe4 Dxe4 32. Df3 1-0

Een prachtige partij tegen een sterke speler. Ik was tevreden, terwijl Sybolt, sportief als altijd, mij feliciteerde met een fraaie prestatie. Mijn toernooi kon natuurlijk niet meer stuk. Nog één partij te gaan, en nu al minstens 50%. Zou er nog een topprestatie kunnen volgen?

Enrico won ook nog de slotpartij en kwam daarmee op 3,5 punt en een schitterende tweede plaats, zie hiernaast. red.

Arno Bezemer - Enrico Vroombout

29.10.2006

1. e4 c5 2. ♖f3 d6 3. d4 cxd4 4. ♙xd4 ♖f6 5. ♜c3 a6 6. ♜c4 e6 7. ♜b3 ♙bd7 8. ♜g5 ♜c5 9. f4 ♜e7 10. ♜f3 0-0 11. 0-0-0 ♜c7 12. f5 b5 13. |he1 b4 14. ♙a4 ♙xb3† 15. axb3 e5 16. ♙e2 ♜d7 17. ♙g3 |fc8 18. |e2 ♜b5 19. |f2 ♜c6 20. ♙b1 ♜xa4 21. bxa4 ♜xa4 22. ♜xf6 ♜xf6 23. |xd6 ♜g5 24. ♜d3 |xc2!! 0-1

Bezemer scoort meesterresultaat in Vlissingen

Arno Bezemer

Geachte lezer,

Zoals u wellicht al heeft opgemerkt bevind ik mij al jaren in een schaakdip. Ik worstel met m'n openingsrepertoire, kom regelmatig in tijdnood, moet met Kramnikiaanse frequentie naar het toilet, ben te angstig tegen sterkere tegenstanders en onderschat de zwakkere.

Dit alles heeft geresulteerd in een verlies van 30 elopunten, drie opeenvolgende degradaties in de competitie (waarvan één in België) en een allerbelabberdst ACT toernooi deze zomer waar ik het verder niet meer over zal hebben.

U begrijpt: de verwachtingen voor Vlissingen waren niet hoog gespannen. Toch samen met twee 16-jarige jongemannen van VAS naar Vlissingen afgereisd (ik deelde daar een appartement met Cyriel Pex en Vincent Ouwendijk). Wellicht heb ik wat jeugdige energie en enthousiasme van hen meegekregen, of misschien heeft mijn vaderlijke/coachende rol me geïnspireerd tot verantwoordelijk schaak zonder fratsen. Waarschijnlijk is er een simpeler verklaring voor het onverwachte meesterresultaat: ik had gewoon mazzel. Een opsomming:

In de eerste twee ronden werd soepel afgerekend met ELO's 1800 en 2030. Mazzel was er hier niet in schaaktechnisch opzicht, maar reglementair: beide ratings zijn voor de resultaatbepaling opgewaardeerd naar 2100, dit opwaarderen gebeurt maximaal 2x.

In de 3^e ronde geen mazzel: Ik verloor met wit van Erwin L'Ami: